Any XXVI — Vendrell, 14 d' Agost de 1931 — Número 1323

El Baix Penedès

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:
Vendrell, trimestre, 1'50 ptes; Fora, 1'75; Extranger, 2'50
Número corrent, 15 céntims :: Atrassat, 20
ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS
:: REMITITS: 15 CENTIMS LINEA ::
No s'admeten escrits sense firma — No es tornen els originals
ADMINISTRACIÓ: IMPREMTA RAMON

Franqueo concertado

RECELS

Des de l'endemà de la votació de l'Estatut que vivim recelosos sconfiats. No ens fa gota de goig aquest estira i arronça de les presions que la premsa reflexa sobre la cordialitat. Si de debò fos esta sentida per els altres no s'haurien arribat a enterbolir les es de la concòrdia com ha succeït; recelem una trastada dels nsutils i ho sentim perque si això venia dificilment mai més fora sible entaular dialeg comprensiu. Es clar que allà també ho veuen i d'aquí que'ls centralistes, gent habil i persistent, mirin de car els desllorigadors mes amagats i calculin la carambola per a.

Les patranyes circulades i recollides per els diaris madrilenys, nsiva general seva, el mutisme calculat de molts intelectuals nyols, la lletra del ministre d'instrucció proposant un aplaçat, els treballs que s'han vist obligats a fer els capdavanters nosprop dels grups parlamentaris, el recel amb que s'ha rebut fins el viatge d'en Macià i la redacció del primer apartat del progecde Constitució que avui publiquen els diaris, son prous coses per osar-nos en guàrdia i aprestar-nos a la defensa.

La ofensiva és subterrània i tot fa creure que formidable. De ment ella ha lograt vencens en les ànsies de decidir de seguida el re plet, que contra el que tots esperavem, quedarà damunt la a per la seva discussió, deixant així latent l'ànsia al cor de tots altres.

Mentre tant molt serà que circumstàncies inesperades no ajormés encare el nostre plet i entre tant se'ns plantegin problemes perables.

J. BONAFÉ

Entre'ls treballs inèdits del qui fou pulcre escriptor i cronista de vila, el malaurat Jaume Ramon i Vidales, hi hem trobat la da que insertem avui per esdevenir profètica. Tingui el lector mpte que l'original fou escrit romànticament a començaments últim quart de segle passat, i que sols hem retocat algom la ortofia d'aquella época.

LES DUGUES GERMANES

FRATERNITAT

Es de nit, descansa el món
en melancólica calma;
i melancólica lluna
il·lumina hermosa i clara
amb tremolosos raigs
els congosts i afraus fantástiques
del Bruc, on els negres corps
cloquejen avui encara,
recordant-ne la derrota
i la terrible matansa
que a l'àliga imperial feu
plegar ses nervudes ales.
Sobre una roca, a la vora
de fonda timba espadada,
roca gegantina, altiva,
que en vers cel amunt s'alsa
com un gloriós escambell
de ses grandeses pasades,
trista, pensativa, hermosa,
sanglotant, meravellada,
ses luxoses vestimentes
fetes, troços, esquinçades;
cais llençant-ne per els llavis,
els ulls foragitant llàgrimes
i la negra cabellera
jogant a impuls de les aures;
plorant-ne glòries perdudes
les hores conta una dama.
Si és il·lustre son casal,
si és antiga sa nissaga,
si ses glòries son brillants,
prou vos ho dirà la llança;
prou vos ho dirà l'escut
que oblidats a sos peus jàuen.
Aquest, encar fort, ostenta
sanguinoses quatre barres;
i les osques de son ferro
i la punta cobertada
de sang, pregonen que aquella
fou en cent lluites creuada.
Si la dama fou hermosa,
be vos ho dirà sa cara;
be vos dirà son bell cos
si fou arrogant la dama.
De sa altivesa i coratge
son proves per demés clares
les enardides guspires
que darrera ses pures llágrimes
passatjeres, per moments,
de sos bells esguards ne salten.
I el desdeny sobirà
i indiferència gelada,
amb que, plorosa, contempla
les ciutats i els paisatges
espargits per la planura
que domina la muntanya,
be diuen que a veure'l món
arrastrant-se a ses petjades
està la noble matrona
per demés acostumada.

II

Entre la boira que al lluny
es va espessint poc a poc,
de una altra arrogant matrona
es vegé sortí el contorn.
Amb silencioses petjades
pujant pel mont escabrós,
de la malestruga dama
la matrona es parà prop.
Era bella, real corona
enjoiava son blanc front;
en la mà dreta portava
bandera da dos colors
i empunyava amb la mà esquerra
un escut, per blassò
en ell s'hi veien gravades
flors de lli, torres i lleons.
Era noble son aspecte
i arrogant sa posició,
més la visible grogura
de ses hermoses faccions,
probaven fins l'evidència
de que més que fins llavors
havien per la matrona
transcorregut millors jorns.
Silenciosa avensà un pás
amb temor i precaució
dient: ¿Germana, em coneixes?
La de l'escut sanguinós
ovirant de la matrona
sos blasons coberts de pols,
amb coratge, alçant-se dreta,
respongué d'aquesta faisó:
—Traidora: com t'atreveixes
a profanar tan dolç nom?
Fes-te enrera, castellana;
no'm toquis, fuig d'aquí a prop,
o be tem que a aitals insults
recobri el pit de l'avior,
i que la ferrada llança
empunyant, al primer bot
caiguis en la vergonyosa
tomba de l'usurpador.
—Sens cap arma vinc, comtesa;
no invoquis ta força, no;
i escolta puig seran curtes
si be fortes mes raöns.
—Oblides que soc ta esclava?
—Per Déu, aquest nom no't donc.
—Tú sobre un trono t'asseus
d'envejables resplendors;
jo sense llar, perseguida
per tos butxins sense cor,
en la escabrosa muntanya
plorant-ne conto els jorns.
Tú tens palaus, tens riqueses
i tens lleis i cent llegions
de braus guerrers que defensen
tes banderes i el teu nom;
a mí, pobre, abandonada,
malalta, em deixen tantost
la llengua de ma infantesa
amb que exhalar mos clamors.
Tú n'ets reina respectada
per totes les parts del món,
i jo, solitària a penes
un roure trobo en el bosc
on tranquila reposar
pugui mon raquític cos.
—Com t'extravien, comtesa
els sufriments del teu cor;
quan poc, germana, coneixes
el meu caracter bondadós.
¿Has oblidat aquell temps
que des de'l Mitjorn al Nord
des de l'Ebre fins al Tórmes,
sempre abraçades ambdós,
amb nostres forts pits de bronze
batirem l'africana host?
Campions hi hagué en ma terra
i hi hagué en la teva campions
que cap rei ni cap imperi
jamai els tindrà millors.
Guzman, Joan Blancas el noble,
el Cid i Roger de Flor,
els meus reis i els teus comtes
tos Jaumes i mos Alfons,
han sigut per llurs proeses
sobrat il·lustres varons
que lluminaran l'Història
amb inmortals resplandors.
I les Navas i Lepanto
i Grècia amb tes braus legions
d'almogavers, i Mallorca
i aquesta afrau i congost
on caigué estrellat per sempre
l'invensible Napoleó,
son glòries teves i meves,
fets que nostres ganfanons
tan amunt les han posat
que jau a llurs peus el món.
Mes victòries i les teves
els teus i els meus prohoms,
mostren que nostres històries
parella corren ambdós;
ni enveja tú deus tenir-me
ni dec jo menyspreuar ton nom,
que són els ruïns impulsos
indignes de nobles cors

—

Quan hagué la castellana
parlat d'aquesta faisò,
callà, i la trista comtesa
vistes aitals raöns,
de les muntanyes partia
les roques amb amarg plor.

III

—Si tens—aprés de breu pausa,
seguí dient-ne la reina—
si tens nobles sentiments
com pregona ta grandesa,
oblida rancis agravis
i l'amistat segellem-ne
amb un abráç fraternal
i amb el bés de benvolensa.
—Castellana, castellana,
oblidals mon aimá intenta,
mes conta que siguí ahir gran
i ja de ahir res me queda.
Conta que morint-me visc
i esclava soc de ta pensa.
—També jo visc gemegant
lligada amb fortes cadenes
i soc paròdia ridícola
de ma passada grandesa.
Ahir senyora del món,
¿què és el que d'ahir em resta?
Eixuga l'inutil plô,
el front aixeca, comtesa,
que ja sobren, visca Déu
tant escarni i tanta mengua.
—Mes tú m'esclavitzes.
—No, son els tirans de la terra.
Quí fou sinò Felip V
que ametrallà ta grandesa?
Quí sinò ell robà a tots fills
la noble sang de llurs venes?
Germana, donem eix nom
i el bés de benevolensa,
i trosços amb nostres mans
farem de nostres cadenes.
—Deliri son tes paraules;
tú, cenyeixes real diadema,
i jo amb ma humil barretina
ni goso dir-me comtesa.
—Aquesta real corona
que mon orgull un jorn era,
de mos il·lustres blasons
avui és la taca més negra;
i perque ja més no dubtis
del que t'ofresc, comtesa,
la corona de dos móns
que fiu tremolar la terra,
lluny de mi, que ja no és digna
que en mon cap permanesca.
I exclamat d'esta faisò,
agafà la real diadema,
i amb impuls coratjós
la llençà contra les pedres;
mentres la comtesa exclama
convensuda i amb fermesa;
—Des de avui, ma germana ets,
puig has deixat d'ésser reina

—

I abraçades les germanes,
dant-se el bés de benvolensa,
és fama que negres corps
bategant llurs ales negres
coclejaven, escarnint
a les áligues franceses;
i espantades, en la nit
relliscaven per la serra
amb llurs mortalles sagnants
del Bruc les ombres funestes;
i al remor de la corona
rodolant de penya en penya,
espaordits tremolaven
els tirans de l'ampla terra.

† JAUME RAMON i VIDALES

Apunts del natural

Pròleg curt i breu: Com a instantànies he copsat en el que va d'istiu aquestes impresions que a seguit et conto, amic i indulgent lector.

* * *

Tenen certa analogia els fets que precedeixen esdevinguts en el poble referent a la «gent de banys». Tan és així el dialeg ràpit i esquematic. Les dones se'n pugen al poble a fer compres i es clar van amb trajo de bany que mig tapa el barnús, deixant al descobert un be de Déu de coses vistes i d'altres que no cal imaginar-les gaire puig s'insinuen a la vista del sortós mortal. I es topen amb dos homes, de quin dialeg no en farem comentaris.

—Alsa, Toni! Com goseu de bones vistes!—

Al que contesta l'interpel·lat, movent la llengua que fa de castanyola al tocar el ruc, i amb cert menyspreu diu:

—Això rai! Ja anem tips!

* * *

Les teulades de les barraques dels banys son de Uralita. Per estar mes a tò diem casetes, i son de fusta. De dintre n'hi ha algunes de molt ben decorades, tan és aixís que uns xicots que han format una de les moltes «penyes» la desmonten pintant l'Uralita sota teulada. La dona que vigila s'en dona comte i movent fressa i cridant diu al seu home:

—Goita, Gervasi, aquells xicots. Et toquen la «lulita».—

I el Gervasi, fent un gran crit:

—Nois! Deixeu la «lulita» que la fareu mal be.

* * *

A la platja s'hi juga a tot el que no te nom. La qüestió és passar la estona. En l'«ombracul» una familia es disposa a menjar-se una gran plátara d'amanida. De sobte al mig d'ella hi cau una pilota. Els autors del fet callen i observen. Els altres s'indignen al veure que no reclamen la pilota per pò de la repulsa i mig joiosament exclama un dels de l'enciam:

—Què hi farem! Avui hem perdut un plat, prò consolem-nos que demà tirarem «pilota» a l'olla!—

I se la guarda com a trofeu, en tant platja avall van els amos de la pilota pausadament amb la cua entre cames.

* * *

La galleda és plena d'aigua fresca i està tocant a la porta de la caseta, a fi de servir per a rentar-s'hi els peus car així es treurà la sorra. De sobte un remoreig en l'aigua crida l'atenció a hom, que estava distret, i al volguer sapiguer la causa, constata que és un cà sedent que beu ávidament i amb goig intensíssim. I com si es dongués comte la bèstia de l'enuig d'hom, el mira mansòiament amb un gest de disculpa i poc a poc fa via a la platja movent la cua mandrosament.

* * *

Som al poble. Carrers desnivellats en els quals hi ha enclavades les cases a sobre els desmonts de muntanya. Son ville i xalets d'una arquitectura de «crocant» que fan riure. Una bandada de xicots dolents, com un vol de pardals, fa de les seves. Truquen els timbres eléctrics de les torres dels carrers. De prompte, en la darrera, un senyor estiuejant irrascible, te ja una galleda d'aigua a punt i quan els bailets hi arriben i repeteixen l'entremaliada, els hi aboca des del balcó l'aigua de la galleda. Els infants els hi fa gràcia i riuen i com que la calor apreta de valent tornen a trucar el timbre per a que'l senyor estiuejant repeteixi l'acció. Aquest es contraria, s'empipa, vocifera i... renega. La canalla fuig corrents i queda sorpresa de que'ls senyors de ciutat tinguin els mateixos defectes que'ls del poble que també s'enrabien i diuen males paraules.

* * *

Entre mig d'uns camps de regadiu s'hi aixeca un «castell». Hom endevina un casalot antic restaurat a la moderna. Som a migdia. Cau un lluënt aplanador incensat. De prompte és un sedant pels regalims de suor que s'esllavissen cara avall, les notes màgiques i armonioses de la Dansa segona de Granados. Restem petrificats en la inmovilitat per la meravella d'execució, despreciem els raigs solars. I vola la fantasia! Imaginem a una fèmina de ciutat, pulcre i elegant que per no aburrir-se distreu el seu tedi i es transporta per les regions de l'art celestial. Celestial per excel·lència. Herror gravíssim! Hem romás un temps llarg, incomptable, drets com esfinx, volguent espiar el qui darrera les persianes s'hi amaga. Realitat, que crua ets! Un vellet respectable, potser compta vuit desenes d'anys, al sortir ens ha tret de dubtes i la fantasia nostra ha sofert la decepció més ridícola, car no deixa d'esser estrafolari voler edificar castells a l'aire.

* * *

De dintre el mar surt un jovincel. Atreu les mirades dels curiosos. Penja una mascota fantástica del seu coll. Què serà? Res mes que un caixal de bacallà. Algú li pregunta per que ho porta. Innocenta pregunta, car és de creure que dit adreç el porta per mancar-li el caixal del seny.

* * *

—On son els homes de ferro d'aquesta platja?—Aital pregunta és formulada per dues noies brunyides per el sol en un d'aquests dies que'l aire et fueteja el rostre i el vent en perfecte maridatge amb les ones, inspira respecte als banyistes, que enduts per la elemental prudència contemplen l'espectacle assentats a la sorra. Emprò el que és la vanitat humana. Algú se sent ferida la seva susceptibilitat i es llença a l'aigua... per a demostrar que s'és hom i que certes afirmacions resulten gratuites. Emprò nosaltres, mefistofèlics, a la fí hem esperat que sortís del mar valent i ardit campió en natació, i a observar-li uns suros formidables adossats a l'entorn del seu cos, no hem pogut menys que fer una rialleta sagnera.

ICAR

Montgat, 12 d'Agost de 1931.

El lector diu...

Que's dona com a cert que a principi de la setmana entrant començarà el reg asfáltic o enquitranat de la travesia per aquesta vila de la carretera de Tarragona a Barcelona des de davant la fábrica de gas en amunt.

Hom suposa que dit reg asfáltic tan sols cubrirà escassament la caixa que forma el pis de la carretera, quedant part i part d'aquest, una faixa sense enquitranar.

Que ambdues faixes que precisament serveixen de *pasillo* al vianant, amb les pluges queden de seguida convertides amb uns reguerots plens de pedruscall que fan intransitable aquell *pasillo*, especialment seràen els carrers de Rosventós i Salmerón, que no tenen voreres.

I hom demana: si l'Ajuntament s'interessés prop de qui sia, per a que'l pas de dits carrers i el del Dr. Robert sigui regat amb asfáltic en totes les seves respectives amplades?

Milloraria molt!

LECTOR

TALLER MECANIC

Especialitat en la Reparació de Cotxes des de l'any 1916

Calmet

EX-AJUSTADOR DE LES CASES VALLET I FIOL, VALLET I BOFILL

RICART I PÉREZ

Es repare els COTXE tractant-los amb major cuidado

Recanvis, Olis i Accessoris de les millors marques

PREUS A CONCIENCIA

PASSEIG CASTELAR, 18 VENDRELL TELÉFON NÚMERO 10

Joan Salvadó

MATALASSER

Posa en coneixement del pùblic que ha instal·lat una MAQUINA DE NETEJAR LLANES I COTONS a preus econòmics.—Per encarrecs: Carrer García Hernández (Olm), nùm. 16.

MOSAICS JULIVERT

REUS Camí de Riudoms, 3 — TARRAGONA Reding, 3 — VENDRELL Nort, 7

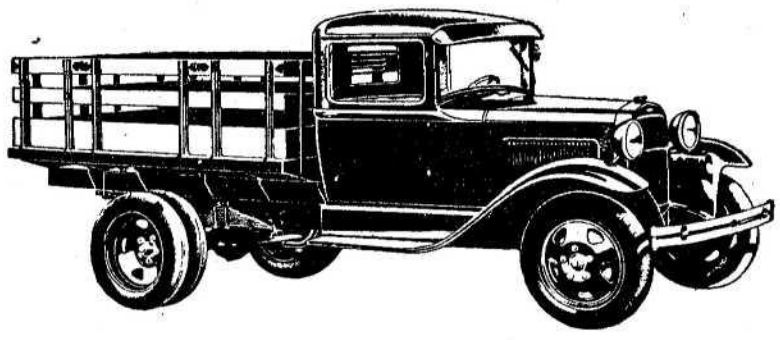
Mosaics Hidráulics-Rajoles de Valencia i vidriade

CIMENTS DE VALLCARCA (Ràpit, Lent, Portland, LANDFORT)

Material de "URALITA" i démés articles del ram de construcc

Aquesta casa comunica a la seva clientela que la botiga-despatx, ha sigut in tal·lada en el mateix local del dipósit de materials, carrer del Nort, 7, al costat d Banc de Biscaia i enfront del número 12 del carrer del Dr. Rodert, on ha sigut fins ara.

El Camió Ford 1931

Es avui dia l'element que vosté necessita per el seu treball

FACILITEM TOTA CLASSE DE PRESSUPOSTOS

Vendes al comptat i a plaços

Agència Oficial pel Vendrell i comarca

Saló d'Exposició Oficines i Vendes: Dr. Robert, 42

Tallers: Ferrocarril, 3

Telèfon número 5

AVIS AL PUBLIC:

Havent acordat els Bancs d' aquesta plaça establir el treball intensiu, assabenten al públic que llurs oficines estaran obertes de les 9 del matí a la 1 de la tarda, de des de'l dia 17 del corrent al 30 de Setembre.

Banc de Bizcaia **Banc Comercial de Barcelona**

UN MAL MOMENT

La situació económica i financiera d'Espa passa per un moment greu i ha arribat la sió de que'ls homes capacitats i patriotes n tindrien de preocupar i posar llurs esfor i coneixements al servei del país.

Les mesures que ha posat en pràctica el Mi tre d'Hisenda del Govern provisional de la ública, malgrat esser un home de gran ca citat en altres ordres, no han tingut cap una i han anat fracassant perque no han t altre cosa que una continuació o una blança de les que havien posat a prova, se cap bon resultat, els ministres de la pas la Dictadura.

Per un costat anulà el crédit Morgan que ava concedit sense desplaçament de pren solsament amb la firma de l'Estat, i ha certat un prèstec amb el Banc de França is millons de lliures esterlines deixant com penyora igual cantitat amb or, extret de les xes del Banc d'Espanya, quina penyora ca el perill de quedar-se a França si el dia venciment no queda cancelada aquella a respectable.

Ha pres el Ministre d'Hisenda diferentes sures prohibitives perque no puguin extreu d'Espanya els capitals, cosa que influeix la baixa de nostra moneda, empró alguna questes mesures no han fet mes que apor dificultats a la exportació que resta avui iblement debilitada, sense evitar que'l tre signe monetari segueixi descendint no lement.

La Dictadura creà el Concert Superior Ban per a que fossin a tota hora fiscalitzats Bancs i reforzar-los i salvar-los en un mo nt que per motius insospitats poguessin levenir afectats per el pànic públic, mes est organisme ha esdevingut completament ervible ja que la fiscalització no es porta a amb el degut rigor, i no es poden evitar tan aquestes freqüents catástrofes bancà que porten la misèria i desolació a tantes s i maten les iniciatives comercials contri nt també a la depreciació de la moneda cional.

Fou creat el Centre de Contractacions de neda Extrangera perque baix la direcció l Banc d'Espanya fos el regulador dels can fixant el tipus i proporcionant al comerç necessitats que tingués de moneda extran e; però aquest organisme tampoc cumpleix b la seva missió ja que a la millor careix moneda per atendrer les peticions del co rç. Ara mateix fa dies que'l Centre de ntractació no cedeix moneda extrangera ginant una gran tensió als canvis i una a pertorbació al mercat. Per altre part hi serioses dificultats amb les operacions de urs a plaç de moneda extrangera i per tan, comerç no sols s'ha de llençar a la eventua t dels preus sinò que ha de corre el risc canvis que regeixin a la data de liquidar e operacions.

Els valors representatius de la riquesa i vència nacional queden depreciats ca dia més, en primer terme afectats pel ament del Mercat Lliure de Valors, des s amenaçats per la paralització de centres rils iempreses industrials. Augmenten els cs el tipu del descomp,e. El crèdit es res geix. La desconfiança va cundint d'una nera alarmant i es veu lenta, però conti ada, la paralització comercial agreujada b els conflictes de caracter social que arreu Espanya es plantejen de fonda greutat.

Ha agreujat la situació la darrera nota del Ministre d'Hisenda repetint el que digué en altre ocasió, això és: que ell no és competent en aquets afers, que cal trassar un plà d'estabilització i que sols aguanta en el seu lloc per un compromís d'honor.

No som tampoc competents amb qüestions econòmiques, emprò mai hem sigut partidaris de la estabilització perque Espanya no arrossega els deutes feixucs de les nacions que han estabilitzat, doncs aquesta mesura fora una pèrdua evident per tots els espanyols d'alta, mitjana i baixa categoria. Aquí el que manca, al nostre entendre, son homes directius ben capacitats, que donguin la sensació de confiança, de fortalesa i de garantia; i si l'actual ministre de Finances no pot deixar el seu lloc per compromís d'honor, que cridi i es rodegi de figures de relleu, d'homes técnics dintre de afers económics que no en manquen pas a Espanya, o que siguin ells qui estructurin les disposicions convenients i trassin, confeccionin i desenrotllin un programa d'organització econòmica d'empenta i de eficàcia.

De no procedir d'aquesta forma, indefectiblement Espanya i la República van a la davallada del descrèdit i del desconcert i s'obra un abim sense fons que engolirà tota la vida nacional.

J. GAY

AGRICOLES

A los propietarios y obreros agrícolas

Podría la Cámara Oficial Agrícola, con cuya presidencia me honra considerar cumplida su misión, después de haber recordado a los presidentes de los sindicatos i asociaciones agrícolas ya constituidas, y de cuya existencia tiene noticia, la conveniencia i el deber que estos tienen, de inscribir sus asociaciones en el Censo Social Agrícola a los efectos que señalan los Decretos de 7 de Mayo y 20 de Julio últimos; pero ante la trascendencia que para la vida agrícola suponen esas disposiciones, juzga que su deber la obliga además, en la imposabilidad de hacerlo particularmente a cada uno, a llamar la atención, desde las columnas de la prensa, a todos los propietarios y obreros agrícolas no asociados, para advertirles de la gran importancia que para lo futuro y para que sus respectivos intereses, tienen los dos decretos de referencia; y de la necesidad, apremiante, para unos y otros, de agruparse; abandonando los hábitos individualistas, característicos, tanto del propietario como del obrero agrícola, que no concuerdan con las necesidades de estos tiempos.

No es ocasión de lucubrar, sobre las ventajas e inconvenientes que el individualismo o el colectivismo pueden reportar; pero si lo es, de señalar la clara tendencia de poner en manos de los tribunales formados por un jurado, compuesto de propietarios y obreros agrícolas, todas las incidencias que surjan en la vida de relación del capital y el trabajo en el campo; sustrayéndolas al conocimiento de los tribunales de justícia, que hasta ahora los han venido dilucidando.

Ni a obreros, ni a propietarios, puede ser indiferente la constitución de esos jurados, que han de resolver sobre sus intereses; y por lo mismo, precisa que unos y otros se pongan en condiciones para poder intervenir en la designación de los vocales que han de formarlos; porque no hacerlo, significará hacer lastimoso abandono de un derecho, cuyo efecto inmediato se revelará en un posible estado de indefensión de sus intereses, que el tiempo, acaso, haga deplorar.

Téngase presente, que el decreto creando esos Jurados Mixtos locales de la propiedad rústica, preveyendo posibles pasividades, indiferencias, o calculadas resistencias; establece que la abstención en designar los necesarios vocales, patronos u obreros, no impedirá la constitución del Jurado, puesto que en ese caso, los designará el Ministerio del Trabajo.

En su virtut, y creyéndome laborar en beneficio de todos, me permito recomendar a propietarios y obreros, que sometiéndose a los planes del Sr. Ministro del Trabajo, donde haya asociaciones constituidas, a ellas se sumen; y donde no las hubiere, vean de agruparse rápidamente, para constituirlas; ya que el Decreto de que me vengo ocupando, solo reconoce derechos a designar los vocales de los Jurados Mixtos, a las entidades constituidas legalmente y registradas en el Censo Electoral Social, pero no a los individuos que permanezcan aislados.

Es de urgencia que se constituyan en asociación, sea de la naturaleza i con las carácterísticas que fuere, siempre que conserven su condición de agrárias; por cuanto, tan pronto se dé por concluido el Censo Electoral Social, qne se está formando, se han de convocar elecciones de vocales en todos los pueblos; y eso puede decretarse a la hora menos pensada.

Mediten sin apasionamientos, patronos y obreros, y vean que ante ellos va aparecer un nuevo organismo, que por las funciones que le son encomendadas, su actuación puede ser determinante de paz moral y material, o causa de malestar, según los componentes que se designen; y que, de que sea uno u otro, son ellos solamente los responsables; puesto que son los llamados a escoger aquilatando las condiciones mentales y morales de los que llamen a constituirlo.

L. BALLESTER
Presidente de la Cámara Oficial Agrícola de Tarragona

BANYS MINERO-MEDICINALS
DE
COMARRUGA
(SANT VICENS DE CALDERS)

Aigües termals clorurades, alcalinades, bromurades
Temporada
Des de'l 1 de Juny al 15 d' Octubre
Establiment Balneari dotat amb tot confort
a carrec de Salvador Bundó (a) Tuis

ESPECTACLES

El Tívoli, enguany, ha aprofitat ben bé l'istiu; les companyies de comèdies catalanes que van de tournée per aquells monts i aqueixos plans—que, ai, no son poques—, no han oblidat que en l'antiga Palfuriana s'hi ha anat bastint una vileta que no's mostra mai sorda (no pas en absolut) a la crida dels artistes que «fan teatre» carretera ensà i enllà, muntats en les modernes baluernes de facil transport. Així el Vendrell ha gaudit de la alegria que passa tot sovint, i que traspua de les comèdies frèvoles que ara s'estilen.

La companyia de Na Enriqueta Torres és la que més ha actuat a casa nostra. Encara el passat diumenge va posar en escena dues obres: *La Borda*, comèdia folletinesca, dividida en tretze! quadros i que en el fons vol ésser dramàtica, però en la qual hi domina l'element còmic; va satisfer al públic que assistia a la funció de la tarda. I a la nit va representar un vodevil, un altre vodevil, que és el génere en que s' hi troba en el seu element aqueixa companyia. I el públic hi riu de bona gana, sense preocupar-se gaire de si son sempre les mateixes camises les que veu, ni en la quantitat de roba que hi ha dessota, algunes vegades major que la de moltes senyoretes al passejar per les nostres platges. Però hi ha l'il·lusió, l'eterna il·lusió d'aquest món que n'està plè...

REFRAN

INFORMATIVES

COMARCALS

Llorenç del Penedés

La passada festa major ha resultat molt animada i concorreguda, especialment de gent comarcana, atreta per la nombradia de les orquestres que amenitzaven els espectacles organitzats per les tres societats recreatives locals, entre les que hi sobressortia la Cobla Barcelona, que fou aplaudida en totes i cada una de les belles sardanes que tocà a la plaça, davant del Centre Moral, que fou qui la contractà.

Durant dits dies una grossa gentada omplenà el nou local, teatre, bastit per la societat Sindicat i Caixa Rural, vulgarment conegut per «La Cooperativa», lloant tothom la esplèndidesa de la obra i l'encert de l'arquitecte barceloní senyor Crivillés, en planejar aquella construcció que, amb tot i la seva grandària—caben en la mentada sala un miler d'espectadors—no recorregué al tòpic de aixecar columnes per aguantar la esplèndida i ampla galeria, sinò que recorregué al modern proce-

Débiles tomad el acreditado **Elíxir Callol** Es { rápido científico agradable } **que da Vida y Juventud**

diment del cement armat, quina especialitat domina granment el senyor Crivillés. Llorenç pot vantar-se de posseïr la millor sala d'espectacles de la comarca, galardó que pot apuntar-se al seu favor la societat «Cooperativa», i d'una manera especial els abnegats homes directius d'aquella casa.

Una altra nota ciutadana d'aquesta festa major ha sigut la inauguració del nou retolat dels carrers i places del nostre poble, havent procedit l'Ajuntament d'una manera imparcial i justa, enquadrant el sentiment lliberal i el catalanesc dintre el respecte i tolerància, com pot veure's per la nova nomenclatura dels carrers, que avui porten els noms de: Plaça de la República i carrers de: Ignasi Iglésias, Santiago Rusiñol, Prat de la Riba, Angel Guimerà, Fermin Galán, Garcia Hernandez, Francesc Macià, Jacint Verdaguer, Torras i Bages, Cases Amigó, Francisco Layret i d'en Pau Casals.

Bisbal del Penedés

La societat bisbalenca Unió Republicana Federal, com te per costum cada any, ha publicat un atractiu programa de les festes per ella organitzades en celebració de la festa major que celebra la vila veïna durant els presents dies 14, 15, 16, i 17.

No hi manca l'Envelat acostumat i els corresponents balls i concerts, amenitzats per la Orquestra Torrents, castells amb la colla vendrellenca «Els Caneles» ajudats per l'afició bisbalenca, futbol entre l'equip local «Joventut Bisbalenca F. C.» i el «Penya Sant Medí» de Barcelona, per avui dia 15, i demà diumenge amb el «F. C. Torrelles».

Sant Salvador

Demà dissabte, festa major de la platja, a les 8 del mati es faran matinades per les gralles i a les 11 sortirà la comitiva del pa-beneit. Abans de dinar s'aixecaran castells.

A les 5 de la tarda es jugarà un partit de futbol entre les dues seleccions de «casats».

A dos quarts d'onze de la nit hi haurà un sarau extraordinari amenitzat per la Orquestrina Royalty, de Vilafranca.

El diumenge, a la tarda es farà una Tómbola a benefici de la Festa de l'Arbre, i a dos quarts de nou de nit es calarà un castell de focs d'artificials. Després de sopar: Refresc-dansant, com a comiat de la festa.

Roda de Barà

Per a la vinent festa major d'aquest poble, dies 23, 24, 25 i 26 d'Agost, el jovent que s'aplega al Café Alfredo, ha organitzat un atractiu programa de festes, contractant a una acreditada casa adornista, un espléndit Envelat que s'aixecarà al nou Passeig de Pi i Margall i a la aplaudida Orquestrina Jazz Saltó.

A mes dels números de divertiment, indispensables a tota festa major, com son concerts i balls, no per ésser enguany la primera festa major republicana s'ha volgut desistir de celebrar també les festes religioses a llaor de Sant Bartomeu, i es cantarà una solemne missa major per la tan lloada Escolania de la nostra parròquia, i a la tarda es farà la processò de consuetud.

El dimecres, dia 26, acabaran les festes amb un popular aplec a la Ermita de Barà.

Notes Municipals

L'Ajuntament d'aquesta vila en la seva darrera sessió va acordar: aprovar l'acta de la sessió anterior: donar compliment a la correspondència i butlletins rebuts durant la setmana; que una Comissió composta del Sr. Alcalde i els Regidors vocals de la Junta d'Instrucció Pública es traslladi a Tarragona per a visitar al Sr. President del Consell Provincial d'Instrucció per tal de parlar de l'ordre rebuda de nomenar una Regidor per esser vocal del Consell Local i sobre les escoles recentment creades; aprovar definitivament l'adició a l'ordenança fiscal número dos sobre impost als aparells de radio i gramoles; concedir permís d'obres a Josep Parera; quedar assabentats de l'estat de comptes de la passada Festa Major; donar un vot de gràcies a la Comissió de Festetjos pel resultat satisfactori obtingut; aprovar i que's paguin varies relacions de despeses; nomenar comissionat de quintes de Sectetari de la Corporació; donar un vot al gràcies al mestre particular En Francesc Figarola per la seva labor en pro de l'Instrucció.

A vostè

sens dubte li interessa posseir

una

CUINA

de 2 fogons

que li reporti una economia sobre el consum de

GAS

Com?

doncs,

molt senzill!

LA FABRICA DE GAS d'aquesta vila les deixa a prova i sens cap mena de compromís

◆

Les característiques d'aquestes cuines sobre les demés corrents, son:

Economia

d'un

30 per 100

sobre 'l consum de fluid

Consum mínim

per mitjà de les seves aixetes i brunzem graduable

NOVES

El pas del President de la Generalitat de Catalunya per la estació de Sant Vicens ahir nit aplegà en aquell lloc un public que no baixava de cinc centes persones, haventhi acudit el Batlle de la vila, quasi tots els regidors i nombrosos elements de la Agrupació Catalanista Republicana i del Centre Republicà Catalanista, així com també elements pertanyents a Estat Català, de Vilanova.

A la paret de la Estació s'hi bastí un dosier amb les banderes catalana i republicana encreuades i un retrat d'En Maciá.

Una llarga ovasió acollí l'arribada del tren i a la portella d'un vagó «pullman» la simpàtica figura de l'Avi feu esclatar l'entussiasme d'aplausos i visques que ell amb un gest acallà per a dirigir unes frasses de gratitut i confiança als allí presents.

Abans d'arrencar el tren pujaren al cotxe dues noies de la colònia ferroviaria que viu a les cases de la Companyia i ofrenaren al senyor Macià una formosa toia de flors relligada amb una cinta dels colors catalans, obsequi que agraí el senyor President besant-les.

Al vagó-restorant hi venia el Batlle de Barcelona ciutadà Aiguadè, Ventura Gasol, Puig i Ferreter, Carrasco i altres, tots els quals foren ovasionats i als que la concurrència recomava a viva veu la defensa de les aspiracions de Catalunya.

Arrencà el tren i el comiat fou en extrem entussiasta.

* * *

CLINICA DENTAL
Amadeu Martorell
ODONTÓLEG
Visita tots els dies { Al Vendrell, de 9 a 1 Doctor Robert, 13 / A Barcelona, a la tarda de 3 i mitja a 8. Torrent de l'Olla, 96 prl. 2.ª Davant parad. tran.

* * *

TAXIS «MANOI»
TELÉFON 19

* * *

FRANCESC FIGUEROLA
PROCURADOR
Carreró, 51 VENDRELL

* * *

Durant les nits dissabte al diumenge i del dilluns al dimarts, la desitjada pluja va deixar caure sobre aquest baix Penedès alguns ruixats que amb tot i no esser suficients han posat uns dies de sosten a les collites.

* * *

Josep Aleu Massanet
CORRESPONSAL DEL BANC D'ESPANYA
— 1 —
ADVOCAT-PROCURADOR
Plaça Pí i Margall, 15, 1er VENDRELL

* * *

Vinagre blanc molt bó i molt agre
Casa Galvez.—Vendrell

* * *

Ramon Sanahuja Soler
ADVOCAT
Tots els diumenges: Fonda del Comerç VENDRELL
Dies feiners: A. Guimerá (abans St. Agustí) TARRAGONA

* * *

Ahir morí a Barcelona la senyora Na Antonia Vidal i Mascaró, esposa, mare i cunyada, respectivament, dels amics Joan Vila Galceràn, Ernest Vila Vidal i Jaume Serra Iglésias, als qui, i demés familiars, trametem el nostre condol per tan dolorosa pèrdua.

* * *

EMILI FOLCH
ODONTÓLEG
Ofereix el seu despatx de dentista en el CARRER del DR. ROBERT, N.º 10 tots els dijous i dissabtes a la tarda i diumenges al matí.

* * *

toldrà'

SASTRE
VESTEIX LA MES SELECT JOVENTUD
* * *
LLICENCIES PER A CAÇA
Assegurances agrícoles
P. PLANA MAÑÉ
Vendrell
* * *
Fem avinent als qui sostenen correspondència amb Amèrica, Portugal, Filipines, Marroc, que cal franquejar les cartes amb arreglo a la tarifa de 30 céntims els primers 25 grams i 25 céntims els següents o fracions, doncs de no esser així quedaran detingudes les cartes amb el corresponent perjudici, ja que demà hauran finit els quinze dies de tolerancia concedits per la Direcció.

* * *

Enric de Riquer
PROCURADOR
Ha traslladat el despatx al
Carrer de Sta. Anna, núm. 20
ço que posa en coneixement de la seva clientela i amistats

* * *

TAXIS VIDAL
Parada: Doctor Robert, núm.

* * *

SECCIO OFICIAL

REGISTRE CIVIL

Naixements: un nen fill de Enric de Riquer Escalada i de Rosa Vila Capablanca Santa Anna 20; una nena de Antoni Calvo Lucas i de Orosia Dominguez Susin, Platja de S. Salvador; un nen fill Josep Castells Espolet i de Francesca Bertrán Gabarró Platja de S. Salvador 25.

Defuncions: Cap.

Matrimonis: Pere Figueras Poch amb Maria Dolors Roca Barbará.

IMP. RAMON-RAMBLA 4 DE MARÇ-VENDRELL

APRENENT
S'en necessita un a la Casa Mumbrú. Indispensable tingui 14 anys.

Es ven carret-tartana a la pagesa
molt bonic, lleuger i nou, a preu de ganga
També es ven una tartana
Dirigir se a Casa Galvez Veudrell

Caixes de Seguretat
Disposo de gran stock noves i altres d'ocasió, vertaderes gangues
AL VENDRELL: A. Borrell, carrer
A BARCELONA: Bassa, Layetana,

¡Todo el mundo buen fotógrafo!

Halcón No. 2
Pesetas 20
El aparato ideal para el novel aficionado.
Hace fotografias de 6 × 9 cms.

Con este sencillo y económico aparato, de fabricación Eastman Kodak, todo el mundo puede hacer fotografias perfectas, con sólo encuadrar bien en el visor la imagen o escena que se desea fotografiar, y dar luego al disparador.

Con el Halcón No. 2 cada fotografía es un éxito.

Disfrute Ud. de los placeres de la fotografía: adquiera un aparato Halcón No. 2 de 20 ptas.

Güixens, fotógraf
VENDRELL